

UNIREA POPORULUI

ABONAMENTUL

Pe un an	200 Lei
Pe jumătate	100 Lei
Pe un sfert	50 Lei
Pe străinătate	500 Lei

Inscrisă în registrul publicațiilor periodice al Tribunalului
Târnava-Mică sub Nr. 3—1933.

Intemeietori: † Al. Lupeanu-Melin și Iuliu Maior]

Proprietar și director: IULIU MAIOR

Redactor: SEVER BARBU

ANUNȚURI ȘI RECLAME

conform regulamentului de aplicare
a tarifului comercial, categoria V.

Să fim alături de cei năcăjiți

Greutățile cu care luptă omul sunt multe. Dar nici una nu e de mare ca foamea. Și nici odată năcazul asta nu e nici simțit, decât cu o lună înainte de seceriș. Grâul s'a terminat mult; cucuruzul, dacă nu e el terminat, e pe sfârșite. Aceasta se întâmplă la cei mai mulți oameni, și nu numai acum în vreme de război, ci chiar și în vreme de pace.

Acum însă, se simte mai tare oricând. În fiecare zi poți să auzi jelanii ca acestea pe care le-am auzit dela lelea Marie și Lina dintr'un sat de lângă Blaj.

„Indreaptă-mă, domnule dragă, de unde să-mi cumpăr feldera de cucuruz, am cinci copii acasă. Omul mare mai rabdă, dar copilul mic numai una știe: Mamă, mi-e foame, dă-mi să mânc! Tatăl-său e dus, mi-o scris de vre-o săptămână, că a stat două zile îngropat de o bombă sub pământ, dar o scăpat. Dumnezeu știe pe unde o mai fi. Copilul cel mai mic s'a îmbolnăvit că o tot mâncat fragi și poame pe inima goală, să-l duc la doftoru, altă cheltuială.

Sora-mea din comuna vecină, are copil mic de două săptămâni, a trimis vorba de vre-o trei ori să mă duc să-i ajut la săpă la cucuruz că-i stă locul nelutrat și ea nu poate ieși din casă.

Gândul bărbatului, gândul lucrului gândul copiilor, toate pe capul meu. De multe ori îmi vine să mă arunc într'o fântână să scap de toate, dar mă doare inima de amărății aștia de copii. Și alții mai norocoși, în timpul asta nici nu le pasă, fac averi.

Dacă stai și ascuți o astfel de spovedanie, făcută cu lacrimi ce se scurg șiroaie pe o față uscată, arsă de soare, cu zguduiri de durere din toată ființa ei, nu poți fi cuprins decât de două simțăminte: Sau te cutremuri de înduioșare, hotărît ca să faci taci tot ce-ți stă cu puțință, luând bucurios și tu din durerea ei;

sau ești o brută nesimțitoare ce nu merită să poarte numele de om.

Și nimeni nu va putea înțelege acest năcaz al femeii dela țară, decât acela care e născut la sate, a trăit și simțit cu cei dela sate și nu și-a uitat locul de unde a plecat, chiar când seade pe un scaun de domnie.

Se zice că pe lângă frontul cu dușmanul, există și un front dinlăuntrul țării. Atunci aceste femei, cari se culcă la 11, se scoală să alăpteze de 2—3 ori pe noapte, iar la 3—4 dimineața sunt prin curte să-și vade de treburi, acestea sunt trupele de sacrificiu ale acestui front.

De atâtea ori se scrie prin gazete și se laudă femeia română, care dă și ea tot ajutorul la greutățile războiului. Apoi adevărata femeie română nu este aceea înscrisă într'o filială a Crucii Roșii, care ia parte la două adunări pe an, croșetează (ștrecănește) o păreche de ciorapi și duce un pachet cu prăjituri într'un spital de răniți, — ci adevărata femeie română, care merită laudele, este aceea care luptă cu toate greutățile rămase pe urma plecării bărbatului, care își duce o viață trudită, îngrijind cum poate și de gospodărie și de copii, nedormită, slab hrănită de multe ori disperată, iar bărbatului pe front, ca să nu-i mai strice inima, îi scrie astfel:

„Dragă Niculae, fă-ți tu numai liniștit datoria, că pe acasă am eu grije de toate, până o ajuta Dumnezeu să te întorci tu...”

Dacă sunt unele decorații ca „Răsplata Muncii”, „Serviciu credincios”, etc., ar trebui introdusă una nouă, să-i zicem „Răsplata răbdării” și care ar trebui să se dea tuturor acelor femei dela sate și dela orașe, cari alături de soții lor ce luptă cu „Bărbăție și credință”, au știut să rabde cu multă tărie toate năcazurile.

Iar toți cei rămași să fie cu mare atenție, ca tot traiul lor să

fie potrivit împrejurărilor prin care trecem.

Să știe negustorul și comerciantul că dacă din cauza împrejurărilor de astăzi profită și vinde cu prețuri de speulă, când atâtea familii stau în neagră sărăcie, este un netrebnic și un hoț.

Să știe domnul avut care, datorită norocului, nu are altă nemulțumire decât că frontul merge prea încet și berea nu se aduce regulat —, că atâtea vreme, cât sunt copii ce se sting în mizerie deodată cu părinții lor pe întinsul Rusiei, iar el se preumblă nepăsător, — nu este decât un dezertor dela datorie, un nesimțit căruia nu-i pasă de frământarea unui neam.

Să știe bogatul dela sate care dă feldera de cucuruz pe 3—4 zile de lucru la o femeie săracă, cu copii și cu bărbatul mobilizat,

care și face averi, cumpărându-și jugăre și vite, în timp ce alții își pierd picioarele și brațele pe câmpul de luptă, să știe că este trădător al cauzei românești și un păgân fără inimă.

Să fim alături de cei năcăjiți, știind că orice îmbogățire, orice înaintare, făcută alături de mizeria altuia, este un glas ce ne strigă că nu-i lucru creștinesc.

Să fim alături de cei năcăjiți, ajutându-i, căci toată lumea e năcăjită, dar cu toate acestea nouăzeci din sută tot găsec cătuși de puțin să mai ajute și pe altul.

Să fim alături de cei năcăjiți, căci altfel ne muștră crucile cari s'au ridicat pe mormintele celor ce și-au dat viața pentru noi toți și pentru biruința unui neam.

J. Slavu

Din lumea bolșevică

Cari sunt chinurile osândiților în închisorile bolșevice — Insula Solovetzki —

Cari sunt chinurile reci ?

Alături de chinurile calde pentru condamnați, bolșevicii au și chinurile reci ale așa zisului „beciul cu apă”. Beciul cu apă, este o sală numai din beton, fără lumină și fără geamuri având o ușă grea și dublă. În beciul cu apă când te bagă, mai întâi te desculță și desbracă. Aci, dai de apă rece ca ghița, până în genunchi.

După ce ți-se închide ușa, băjbăi în apă prin întunec, până ce întâlnești o bancă. Te străduiești să te sui pe bancă, ca să-ți scoți picioarele din apă. Dar nu poți șede mult timp pe ea căci anume e făcută astfel și atunci trebuie să te lași iar în apa rece ca ghița, ce pute îngrozitor. Pentru că mulți nenorociți închiși aici, au fost obligați să și facă necesitățile în acest loc. Ciănțânind din dinți și înghetă până la oase, simți că te apucă o năbușală. Ba te sgâlțâie o tusa îngrozitoare, de care n'ai mai tușit de când ești și tușești

fără să te oprești, până ce simți în gură gustul dulceag al sângelui, care ți amintește că sfârșitul, adică moartea e lângă tine.

Ca să ieși de aici, trebuie să bați la ușă și santinela ți-o deschide, dar cu condiția să părăși pe doi trei inși, cari adică sunt tot așa de mari dușmani, adevărați sau închipuiți ai statului, cum ești și tu. Urmând ca ție să-ți dea glonțul, dacă nu ai murit pe urma tusei, iar părășii tăi să ajungă în beciul cu apă în locul tău. În beciul cu apă a ajuns și medicul rus Krasnov. Fiindcă a spus că de pe urma desfrăului, și al sifilisului, U. R. S. S. va ajunge o țară de nebuni. Deci, zice el, ferțiți vă de desfrâu, stăpânindu-vă pornirile. Nespunând altceva, decât cecece a spus Cristos, însă după ce a văzut bolșevici 83%, plini de sifilis.

Insula Solovetzki

Aceasta este în Siberia spre polul nord. Unde numai 3 luni e ziuă, restul zilelor din an e tot

noapte continuă. Aci e gerul gerului. Acei cari aduc pe aceste meleaguri pe cei blestemați de soarte dela locuințele lor, pe cari îi aduc desculți și fără de cojor, de unde nu se mai totorc, întind frânghii, de cari se țin cu mâinile, pentruca să nu rătăcească la întoarcere.

De toate cele spuse până acum, înțelegem că bolșevismul pentru lumea întreagă este o realitate crudă care trebuie privită în față, mai ales de noi Români, pentruca să știm cum să ne apărăm patria, după voința noastră creștinească și românească. Acesta fiind adevărul, vom înțelege, de

ce războiul nostru împotriva bolșevismului ne cere jertfe, pe cari jertfe, să fim gata a le face. Cine murmură, nu i nici român, nici creștin. Toate acestea, până la distrugerea bălaurului bolșevic, care în 25 de ani a înjugat Rusia în chipul cel mai blestemat. Lucru prezis de atâția ani de altfel de Rasputin. Și dacă în anul acesta, când se împlinesc acei ani de chin, Rusia va scăpa de bolșevism, prezicerea lui Rasputin se va împlini pe deplin. ca să nu ne mai temem de el niciodată, de care Doamne fereste pe toată lumea.

Pr. Octavian Fulcea

GRAUNȚE SUFLETEȘTI

Siguranța și nesiguranța morții

Un mare bogătaş a luat în mână sfânta Scriptură a Vechiului Testament, a deschis-o la Cartea întâie a lui Moise, la cap 5, și a citit că Adam a trăit 930 de ani. Apoi a murit. Set 912 ani. Apoi a murit... Enos 905 ani. Apoi a murit... Chenan 910 ani. Apoi a murit... Mahalalcel 855 de ani. Apoi a murit... Jared 962 de ani. Apoi a murit... Enoh 365 de ani. Apoi a murit... Matusalem 969 de ani. Apoi a murit. Lameh 777 de ani. Apoi a murit... Văzând că toți acești patriarhi au murit, deși au trăit unii aproape 1000 de ani, a închis cartea și și-a zis: „Cum, dacă vieța ar dăinui chiar și o mie de ani, tot ar avea sfârșit odată?! Și ce s'ar alege din toate bogățiile și plăcerile?” Gândul acesta a făcut asupra lui o impresie atât de grozavă, încât a părăsit lumea și s'a retras într'o mănăstire benedictină, sfârșindu-și vieța ca sfânt.

Da, da, moartea e absolut sigură. Când e vorba de orice altceva, putem rosti un poate: Poate că pro esul acesta-l voiu câștiga Poate că de boala aceasta mă voiu vindeca! Fiind însă vorba de moarte, nu se poate folosi acel „poate”. Să trăiești după regulile cele mai perfecte, să chemi medicii cei mai învățați, să mănânci cele mai sănătoase și mai nutritive mâncări, tot trebuie odată să mori, căci, „hotărît este omului odată să moară” (Evrei 9, 27). Mor bătrânii, dar mor și tinerii; mor săracii, dar mor și bogății; mor proștii, dar mor și învățații; murit-a Preacurata Vergură Maria; murit-a Domnul nostru Isus Cristos; murit-vom și noi. Veni-va vremea, când despre mine, care le scriu acestea, și despre tine, care le citești acestea, se va spune: „Știi cea mai proaspătă noutate? Acela și acela a murit”.

Un neguțător a întrebat odată pe un marinar, că de ce fel de moarte a murit tatăl său. Marinarul a răspuns: „Tatăl meu, moșul meu și strămoșul meu au murit cu toții înecați în apă”. „Și nu ți-e frică cumva, că și tu vei muri în apă?” Matrozul răspunde: „Dar tatăl, moșul și strămoșul D-tale cum au mu-

rit?” „Pe pământ și în pat”, fu răspunsul. „Ei vezi”, răspunde matrozul, „pentru ce să-mi fie mai frică mie a pleca cu vaporul, decât D-tale a te culca în pat?”.

Nu știm, cum vom muri, de o boală inecată ori de o rană, de un naufragiu ori de o cădere, loviți de trăsnet ori de apoplexie, pe pământ ori pe mare, în pat ori pe podele, de apă ori de foc, pe drum ori în biserică, acasă ori în străini. —

Don Carlos, regele Navarrei, era mare chefliu. Odată s'a îmbolnăvit pe urma unui chef. Medicul l-a sfătuit să se învalue într'un cearceaf înmuiat în spirit și să stea așa 24 de ore, iar peste acel cearceaf ud să pună unul uscat. Servitorul, care l-a învăluit, a cusut cearceafurile bine deolaltă, ca regele să nu se poată desface. Când era să taie așa, n'a aflat iute foarfeca și a atins așa de luminare. Spiritul însă a luat foc și regele a devenit deodată o flacăra îngrozitoare și a ars scrum, fără de a-l putea scăpa nimenea de această moarte îngrozitoare. Voia să se vindece de boala sa primită pe urma chefului, și a murit înainte de a se putea pocăi.

Să nu zici: „Mai am vreme, că sunt tânăr”, pentruca cea dintâi moarte pe pământ știți a cui a fost? Trăiau atunci patru oameni pe pământ: Adam, Eva, Cain și Avel. Și Cain l-a omorât pe Avel, așa că a murit cel mai tânăr dintre cei patru.

Așadar „fiți gata, că în ora în care nu gândiți Fiul omului va veni” (Luca 12, 40). —

Părintele Iuliu

Înștiințare tinerilor cari vreau să urmeze școala de subofițeri activi în Germania. În anul acesta Marele Stat Major va trimite în Germania un număr de tineri cari să urmeze școlile de subofițeri activi în Germania. După ce vor isprăvi această școală tinerii vor fi trimiși în armata română ca subofițeri. Vor fi trimiși tineri între 18 și 20 ani, cari au cel puțin patru clase primare la oraș și 5 clase primare la țară. Cererile vor fi trimise până la 25 Iulie pe adresă Școala Ofițeri Înfanterie, Str. Izvor București. În cerere se va arăta dacă tipărul cunoaște limba germană sau nu.

Apărarea credinței

Poporul trebuie să-și aleagă el însuși preoții!

Badea Nicolae: N'ai auzit, Părinte, ce mare fierbere e în parohia Fodoreni? Poporul îl vrea pe Păr. Petre Haralamb, iar Blajul le-a numit pe altul, la care ei nici nu s'au gândit măcar. Poporul acum amenință că trece la ortodoxie.

Părintele: Bine că mi-ai pus întrebarea aceasta, că o să te lămuresc pe deplin. Cui a spus Domnul cuvintele: „Precum m'a trimis pe mine Tatăl, și eu vă trimit pe voi?” (Ioan 20, 21)

Badea Nicolae: Apostolilor.

Părintele: Dar cuvintele: „Oricâte veți lega pe pământ, vor fi legate în cer; și oricâte veți deslega pe pământ, vor fi deslegate în cer” Matei 18, 18?

Badea Nicolae: Tot apostolilor.

Părintele: Dar cuvintele: „Celce vă ascultă pe voi, pe mine mă ascultă; și celce se lapadă de voi, de mine se lapadă; iar celce se lapadă de mine se lapadă de celce m'a trimis pe mine” (Luca 10, 16)?

Badea Nicolae: Tot apostolilor și urmașilor acei ora.

Părintele: Iată aici e sf. Scriptură Deschide-o la Timotei I 1, 3. și citește.

Badea Nicolae: „Precum te-am rugat, când am mers în Macedonia, rămâi în Efes.”

Părintele: Bun. A-adară sf. Pavel l-a rugat pe Timotei, să rămână în Efes. Deschide acuma și la Tit 1, 5

Badea Simion: „Pentru aceasta te-am lăsat în Creta, ca să îndreptzi celece lipsesc și să așezi în orașe preoți, precum ți-am poruncit.”

Părintele: Foarte bine De aici se vede și mai limpede, că sf. Pavel l-a trimis pe sf. Tit în Creta, ca să așeze preoți în orașe. prin urmare nu poporul și-a ales preoții, ci episcopul Tit l-a așezat. Dar, cuvintele: „Paște mielușii mei” și „Paște oile mele” cui le-a adresat Domnul?

Badea Nicolae: Lui sf. Petru.

Părintele: Deschide acuma la I. Petru 5, 1-2 și citește.

Badea Nicolae: „Pe preoții cei dintre voi rogu-i, ca unul ce sunt și eu preot și mărturie a patimilor lui Cristos și pătaș al mării ce va să se arete: pașteți turma lui Dumnezeu ce vi-s'a încredințat privegind, nu de silă ci de bună voie.”

Părintele: Citește și la Fapte 20, 28.

Badea Nicolae: „Luați dar aminte de voi și de toată turma peste care Spiritul Sfânt v'a pus episcopi, ca să paști biserica lui Dumnezeu

Părintele: Unde e aici vorba că poporul a ales episcopi și preoți?

Badea Nicolae: Nicăiri.

Părintele: Ei bine, prin urmare ortodoxii nu din sf. Scriptură au luat învățătura de a-și alege poporul pe preoții săi! Și apoi în cele dintâi veacuri ale creștinismului nici nu aflăm nicăiri acest obicei. Nici în cele 7 concilii sau săboară ecumenice nu aflăm nicăiri vre-un canon, care să dea voie popoului să-și aleagă pe preoții săi. În Vechiul Regat până la 1872 numai episcopii puneau preoți, ba chiar și la noi în Ardeal la ortodocși; până la mitropolitul Șaguna sinoadele arhieresti alegeau pe episcop și nici decum poporul. Prin urmare se lucrează împotriva sf. Scripturi și a sf. canoane, când sedă voie popoului să-și aleagă el însuși preoții, iar pe episcop sinodul eparhial, care se compune din reprezentanții clerului și ai popoului.

De altfel chiar și mintea sănătoasă ne spune că nu poporul e chemat a judeca dacă preotul cutare este bun ori rău, potrivit ori nepotrivit pentru cutare parohie, ci episcopul care-l cunoaște. Poporul poate fi tras pe sfoară foarte ușor de către unii sau alții, fie prin beutură, fie prin fșgădueli, fie prin alte șiretlicuri. De altfel și la ortodocși de multeori episcopul numește preoții, căci așa prevede regulamentul. Și apoi câte abuzuri nu s'au făcut la aceste alegeri și câte ne-regule!

Să se ostoaie deci cei din Fodoreni, că n'au dreptate chiar de loc. Numai Blajul

are dreptul și puterea de a numai propo- căci numai vlădica își cundaște pe propo- săi și știe, care pentru care parohie e pe- trivit.

Pilde pentru viață

Educație fără Dumnezeu

Marele învățat francez de Mar- ran cunoscuse un cap de familie necredincios care dăduse celor trei copii ai săi o creștere fără Dumnezeu. Această educație îi dădu repede roadele sale. Cei trei copii (doi băieți și o fetiță) deveniră repede niște prăpădiți ordinari. Sărmana lor maică, amărâtă de purtarea lor desfrântă, se îmbolnăvi greu și muri. Copii își cerură repede partea lor de moștenire și-și lăsară părintele într'o mizerie îngrozitoare. În curând unii dintre băieți muriră pe eșafod pentru fărădelegile sa e. Fetița ajunsese într'un azil de cerșitoare. Al doilea băiat, părăsit de soția sa destrăbălată, ajunsese într'o mare nefericire. Sărmanul tată deveni nebun. Luni de zile înainte de a muri, nu știa altceva să zică decât acestea: „Unde sunt copiii mei? În prăpastia cea mai îngrozitoare! Eu le am săpat groapa!”

Da, da! Creșterea fără religie duce numai la prăpastie.

Pedepsirea copiilor să fie cumpănită

În 1902, dispăru din casa părintească un copil de zece ani, Guido Cerretti, dintr'o comună din apropierea Forenței. Toate cercetările rămaseră fără rezultat. Copilul nu se mai relatoarse acasă.

Douăzeci de ani mai târziu, maică-sa aflându-se cu o soră la Veneția, intră într'un circ. Printre acrobați zăriră un tânăr care se mîna enorm de mult cu tîlul fratele lor. După ședință, mama se duse la acrobat și recunoscu pe fiul ei; acesta încă își recunoscuse pe maica și sora sa și se suse acestora că fugise dela casa părintească de frica unei pedepse.

Nu blastemați

Era prin 1908. Messina n'a cunoscut de mult cutremurul de pământ. Lumea își clădise case mari și pompoase împotriva oricărui prevederi ale oamenilor cu scaun la cap. Cu ocazia Crăciunului un ziar socialist local își permise unele blasfemii grele.

Așa între altele și aceasta: „Crucule Isos, trimite-ne un cutremur de pământ, dacă popo- Blastemia apăruse în ziua de 26 Decembrie. Două zile mai târziu se produse o catastroafă cum o rașul nu mai cunoscuse niciodată. În câteva minute au fost ucise sub ruinele caselor 60.000 de

persoane, adevărat mai bine de un sfert din populație... Dumnezeu nu lăsa să se desfășoare epedepsita.

Ioan Vultur

A murit un prieten al Românilor

În zilele acestea s'a stins din viață la Praga un mare prieten al Românilor, abatele Zavoral. În războiul trecut mănăstirea Strachov din Praga, condusă de abatele Metodiu Zavoral, a fost preluată în spital pentru răniți. În acea vreme soldații răniți, adăpostiți în mănăstirea Strachov, cei mai mulți erau români. Necunoscând altă limbă, decât cea românească bieții ostași se stingeau de dor și singurătate, căci nu era nimeni care să se poată înțelege cu ei. Muriau bieții Românași mai tare de dor și singurătate, decât din pricina rănilor primite. Doctorii cei mari ai spitalului nu știau ce să mai facă și socoteau că Româniii sunt secerăți de o boală nouă pe care o numeau „Boala Valahilor”. Părintele Zavoral a ghicit însă, căre este adevărata pricină. S'a apropiat de răniți cu dragoste de părinte, le-a învățat limba și a devenit prietenul lor. După el s'au interesat și alții de răniții români, le-au arătat tot mai multă dragoste și bieții ostași nu s'au mai simțit așa de singuri. Boala nemiloasă care-i seceră pe capete încetase spre uimirea doctorilor. Mulți ostași români au plecat vindecați din spital, purtând o mică recunoștință bunului călugăr dela Praga. Numele abatelui Zavoral s'a săpat tot mai viu în inima poporului român, ca a unui prieten, și va trăi încă multă vreme în sufletele acelor cari au trecut prin mănăstirea Strachov.

Psalm 6

de Gh. Stanciu

Doamne, întru mânia ta nu mă dojeni
nici întru urgia ta nu mă pedepsi.
Amilă de mine, Doamne, că sunt neputincios
vindecă oasele mele, ca la venirea sa Cristos.
Sufletul meu s'a tulburat adânc,
tu Doamne, până când?
Întoarce-te Doamne — uită — mântuie sufletul meu
Căci tu ești eterna milă și veșnicul Dumnezeu.
Cei morți nu-și pot aminti de tine
în iad nu te pot mărturisi, căci e lipsit de tine.
Ostenit-am, suspinând spre tine, Doamne,
Ca lacrimi udat-am așternutul unde trupul
meu doarme.
Și ochii mei s'au tulburat de-atâta întristare
Lacrimile mele sunt apă și lacrimi
blestema pe cei cu fărădelege
Căci între rai și iad tu știi, pe cine voi alege.
Doamne, glasul rugăcunii mele
Și voiu preamării de-apurări lucrul mânilor tale.
Turbați-vă deci, dușmani, și rămâneți rușinați
cum când soarele apune ca noaptea fiți

De pe frontul din Răsărit

Pe acest front trupele germane și aliate înaintează pe un front larg de aproape 500 de kilometri, la răsărit de Harcov.

În ultimele zile ele au trecut Donul și au ocupat orașul Voroneț, un însemnat centru industrial. Sforțările, pe care le face mareșalul rusesc Timoscenko, de a opri înaintarea germană, sunt mari.

Se spune că trupele germane suot pe cale să încercuiască trupele rusești din acest ținut. Luptele cari se dau acuma între Don și Volga, la Răsărit de Harcov și Kursk, sunt mari. În regiunea dela miazănoapte de Orel bolșevicii au pornit un atac puternic, pentru a ușura frontul dela miazăzi.

Acest atac a fost respins de trupele germane, cari au nimicit numeroase tankuri rusești.

La fel au fost respinși bolșevicii și în luptele dela Volhov și la Marmansk

Luptele din Africa

În Africa trupele germane și italiene au avut lupte inversuate cu trupele engleze ale generalului Anchineleck. Frontul pleacă dela El Alamein către Cairo.

Știrile mai nou venite spun că pe acest front Englezii au fost siliți să se retragă către El Alamein.

Luptele din China

Și pe acest front luptele sunt în toi. Din trei părți, trupele japoneze strâng tot mai tare cleștele în jurul armatei chineze ale mareșalului Ciang Kai-Shek.

Dacă trupele japoneze vor izbuti să se unească, atunci o bună parte din armata chineză va fi nimicită.

Lupte în Marea Înghețată

La începutul lunii Iulie au fost lupte mari pe apă în Marea Înghețată dela Miazănoapte. În aceste lupte au fost scufundate de Germani 28 de vapoare americane, cari duceau ajutoare și arme pentru armata rusească. Se vede că Rușii au ajuns la grea strâmtoare, de trebuie să le trimită Americanii și Englezii ajutoare pe calea atât de primejdioasă a șpelor.

Nimicirea trupelor rusești dela Don

În ținutul Donului trupele germane și aliate au câștigat biruințe mari. Trupele rusești ale mareșalului Timoscenko sunt într-o situație grea.

După cucerirea orașului Vo-

ronoj, Germanii au trecut în mai multe locuri râul Don.

În luptele acestea au fost făcuți 88.689 prizonieri ruși și au fost nimicite un mare număr de tancuri și tonuri.

Se spune că chiar Rușii și Englezii socotesc că situația este foarte rea și un mare general englez Wawell s'a întâlnit cu mareșalul rusesc Timoscenko pentru a examina situația militară.

Turburări în Egipt

În vreme ce armatele germane și italiene luptă pe pământul Egiptului, locuitorii acestei țări devin tot mai neliniștiți. Guvernul englezesc se teme că ar putea izbucni turburări. La Cairo, capitala țării, au fost arestați peste 2000 de Egipteni, socotiți că sunt primejdioși pentru siguranța statului.

Mai nou se spune că guvernul englezesc a dat un ultimatum guvernului egiptean, cerându-i să intre în război împotriva Germaniei și Italiei. Palatul regal a fost înconjurat de trupele engleze, iar regele a fost amenințat că va fi exilat în insula Cipru.

Cu toate aceste amenințări Egiptenii nu s'au speriat și au răspuns că dacă palatul regal nu va fi eliberat, atunci armata egipteană va începe războiul cu Anglia. În urma acestui răspuns hotărât lucrurile s'au mai liniștit.

India încă nu s'a liniștit

Turbarările de, pe pământul indian încă nu s'au domolit. Conducătorii poporului indian se gândesc tot mai mult la libertate și doresc o scuturare de sub jugul stăpânirii engleze.

Veștile venite din această țară vorbesc tot mai mult de turburările naționaliștilor indieni.

Fruntașii indieni sunt tot mai încrezători în făgăduințele Japoniei și Germaniei, că vor da libertate Indiei.

Pe întreg cuprinsul acestei întinse țări s'a început o mare mișcare împotriva Angliei. Mișcarea aceasta este condusă de Mahatma Gandhi.

Noul guvern turcesc

În zilele acestea a murit prim-ministrul Turciei. Cu tormarea unui nou guvern a fost însărcinat d-l Saracioglu, care a ocupat până acum funcția de ministru de externe în Turcia.

Schimbarea aceasta de guvern nu va avea nici o înrăurire asupra politicii de până acum a Turciei.

DOCTORUL SATELOR

Diareia

Înapoi la ... „moștoloaga cu zahăr”

Din vorbă în vorbă cu părintele protopop, am ajuns la aflarea „bubei” care dă pricina răului dela noi din țară.

Mai de mult, femeile când mergeau la lucrul câmpului, la săpă, la secere ori la fân, luau cu ele și copilul. În câmp li făceau un „huiț”, adică un fel de leagăn sub cort de pânză, așezat pe 4 bețe, așa cum este „capra” de tăiat lemne cu ferestraul. Micuțul sta în huiț, era huițat de un copil mai mărișor, mama își vedea de lucru ei, și, ca să-i mai ostoieie plânsul, li puneau în gură o moștoloagă de pâine stărâmată cu zahăr în gură ei și pusă într'un colț de cârpă albă curată. Nastrușnicul ei de copil își pierdea vremea sugând din moștoloagă, până când mama lui scotea poștatea în rând cu bărbatul. Așa era mai de mult.

Ce este azi la noi în sat?

În satul nostru ca în toate satele noastre de altfel, lumea s'a cam „fadulit”. Azi nu mai vezi

nevastă tineră să meargă cu copilul după găta la munca câmpului, ci, de cum vine vara, li cumără dela Blaj „țuțli” adică „biberon”, o țafă de gumă; o pune la „glaja” — sticla cu lapte de vacă fiert, în care s'au înecat toate muștele de pe gunoaiile și privăzile satului și... „ține-te băiete”, că de cum încep căldurile încep și viforoasele diarei.

În urma greșelii de a se înțerca copiii vara, mor copiii cu locul, iar cei cari au zile de chinuit, se storc la obraz și de toată vîlaga, de-ți este mai mare mila de ei.

De când sunt, cu soacrele nu m'am împăcat și nu mă împac, pe motivul că prea își „cătănesc” nurerile, prea le chinuesc și nu le lasă să doarmă când somnul e mai dulce, dimineața pân' târziu. Dar iacă via odată să le dau și eu soacrelor dreptate, este „alăptarea naturală” adică hrănirea copilului cu sânul mamei, nu cu lapte de vacă dat din sticla cu biberon, din „glaja cu țafă de gumă” cum se zice pe la noi, cu „țuțli”; că laptele de vacă este potrivit pentru stomacul vițelului

care este mai tare, nu pentru al copilului.

Soacrelor, bunici și mame ale noastre! Aveți toată dreptatea și tot dreptul de a vă „muștrului” murorile, când vor să și înserce copilul vara, ca să nu-l ducă eu ele la câmp. Nu vă lăsați, soacrelor bătute, nu, că dreptatea este de partea bătrânilor.

Mai de mult oamenii erau cu frica lui Dumnezeu. Femeia avea atâția copii, câți Dumnezeu îi rânduia. Azi are atâția, câți scapă cu viață de mâna ucigașilor cari pentru bani prin avort distrug le pântecul mamei lor nevinovatul copil, a cărui inimă a început să bată a șaptea zi dela zămislirea lui, nu la patru luni și jumătate, cum se crede pe sate și când se zice că dă în viu.

Mai de mult copiii erau amăgiți cu „moștoaga cu zahăr”. Azi sunt otrăviți cu laptele de vacă clocit de căldura verilor, în care s'au inecat sute de muște de pe toate spurcăciunile și ca urmare copiii capătă diaree și mor cu locul în lung și latul țării, procentual mai mult decât în oricare țară a Europei.

Noi Români, născuți pe aceste meleaguri odată cu pământul, în fața tuturor năvălitorilor barbari călare veniți și cu vântul pripășiți din pustietățile Asiei, cari râvneau, râvnesc, voiau și voesc să ne iced totu; noi Români — strămoșii noștri — prin marea credință în Dumnezeu, în păcat și nemurire, prin teama de păcat și neamestecul în voia Domnului de a le da copii cât voia Sa a fost; noi, prin numărul mare al celor născuți, nu ne-am prăpădit ca neam, că „numărul e puterea” de trăire în viitor al unui neam.

În fața vremurilor prin cari astăzi trecem, cu grei nori ce se arată în viitor, nu ne pierdem capul, dar ni-e cere o regăsire a noastră în a păstra și respecta vloga neamului, teama de păcat cu bătaia Domnului pentru ucigașul pruncilor în pântecul mamei lor. Având bărbăția strămoșilor și a lor vitejie, va trebui însă neapărat, să nu uităm nici a ne întoarce la „moștoaga cu zahăr” și credința bătrânilor, pentru a putea păstra cu sfințenie totul ce strămoșii ne-au lăsat, și viitorul nostru de neam, pe veac de veac, va fi asigurat.

Dr. Ioan Frățilă

Om cu 93 de boli

Nu de mult a încetat din viață lucrătorul Egmond Legard din Franța, în vârstă de 37 ani. Trupul lui era mâncat de 93 de boli și doctorii nu l-au putut nici acum vindeca. Cu toate acestea omul n'a murit de nici una din aceste boli, ci într-o clipă de desna-dejde s'a aruncat pe fereastră, rămânând mort pe loc.

Răspândiți

„Unirea Poporului”

Știrile săptămânii

Numărul acesta al gazetei apare din nou în 4 pagini, din cauză că nu a sosit întreagă hârtia comandată. Nădăjdum că în urma intervențiilor făcute la cei în drept în curând ne va sosi hârtia cerută, așa ca pe viitor să putem apărea cu un număr mai bogat de pagini.

Principele Nicolae va purta iarăși numele de Hohenzollern. Majestatea Sa Regele a autorizat pe fostul principe Nicolae să poarte iarăși numele de Hohenzollern. Se știe că din anul 1937, principele Nicolae n'a mai purtat numele de Hohenzollern, fiind oprit de fostul rege Carol II.

Se va înlesni împărțirea porumbului. Deoarece până acum aprovizionarea cu porumb a ținuturilor lipsite se făcea cu mare greutate, fiind de lipsă o mulțime de scrisori și hârtii, ministerul aprovizionării a hotărât să înlăture aceste piedici. Pe viitor aprovizionarea celor lipsiți cu porumb se va face mult mai ușor.

Păr. arhidiacon onor. Antoniu Bălibanu a ținut la stărușul lunii Ianie, o conferință la Deva despre Memorand Păr. arhidiacon este un fost memorandist, unul care a făcut parte din grupul Românilor cari au suferit pentru dreptatea românească.

Sute de copii italieni morți în lagărele din Abisinia. În lagărele din Abisinia au murit în timp de o lună și jumătate două sute de copii italieni. Copiii italieni au fost duși în aceste agăre cu mamele lor și au murit din cauza traiului rău și lipsei de medicamente.

Atacat de urs. În zilele trecute un urs a atacat o stână din muntele Farcul Mare, de unde a luat un porc, plecând cu el în pădure. Ciobanul Toader Baci, luându-se după urs, spre a-l scăpa porcul, a fost atacat de sălbăticiune. Aceasta după ce l-a lăsat pe bietul cioban într'un lac de sânge a fugit în pădure.

A murit dna Lupescu. Dna Elena Lupescu, care a însoțit pe fostul rege Carol II în America, a murit de aprindere de plămâni.

Studentii și elevii cu familiile în Ungaria își pot petrece vacanța la părinții lor. Ministerul Afacerilor streine înștiințează pe studenții și elevii a căror părinți sunt în Ungaria că își pot petrece vacanța la părinții lor, și anume vreme de două luni de zile. Pentru a obține autorizație de trecere a graniței elevul sau stu-

dentul trebuie să prezinte poliției unde locuiește un certificat dela direcțiunea școlii pe care o urmează, în care să se dovedească că el își urmează acolo studiile și că familia sa nu locuiește în țară. Pe baza acestui certificat poliția îi va elibera documentul de călătorie vizat de legățiunea Ungariei.

Pământ pârjolit. Așa vreau să facă Egiptul din Egipt. În această țară se dă acum o luptă mare între armatele engleze și cele ale Italiei și Germaniei. Comandantul armatelor engleze a declarat că el va apăra pământul egiptean metru cu metru și că Germanii și Italianii nu vor găsi nimic în ținuturile pe cari le vor ocupa. Se pare că Englezii vreau să folosească războiul din Egipt metoda pământului pârjolit.

Revărsări de ape în Turcia. În provincia Anatolia din Turcia au fost în săptămâna trecută mari revărsări de apă. Au fost înecați mulți oameni și multe vite. Numeroase case au fost nimicite în aceste revărsări. Pagubele sunt foarte mari.

20 de lucrători s'au otrăvit cu arsenic. În ținutul Montpellier din Franța, 20 de lucrători s'au otrăvit cu arsenic. Doctorii cercetând lucrurile mai bine, au descoperit că lucrătorii s'au otrăvit dintr'un vin care avea în el mult arsenic.

Lupta împotriva comuniștilor din Serbia și Bosnia. Comuniștii sârbi, întăriți cu rămășițe din fosta armată sârbă, au continuat lupta împotriva trupelor germane cari au ocupat Serbia. Acești comuniști stau ascunși prin munți, de unde dau apoi din când în când atacuri. De mai bine de un an trupele germane și italiene poartă o luptă dâră cu bandele comuniste, cari sunt mai puternice în Bosnia. În luptele din Bosnia au fost omorâți peste 2000 de răsculați sârbi.

30 de țărani francezi judecați pentru că au ajutat mai mulți aviatori englezi. La Paris se judecă în zilele acestea procesul a 30 de țărani francezi, învinuți că au dat ajutor unor aviatori englezi. În cursul ședinții s'a descoperit că țărani au fost denunțați de către aviatorii pe cari i-au ocrotit și îngrijit.

Prăpădul dela Sevastopol. În luptele dela Sevastopol armatele germane și române au luat foarte mulți prizonieri, peste 90 000. Numărul morților a fost deosebit de mare. Se spune că după ce orașul a fost ocupat de Germanii și Români, s'a întâmplat acolo o nenorocire foarte mare. Mai multe cazemate bolșevice. În cari erau adăpostiți 1200 de oameni, femei și copii, au fost aruncate în aer. Toți acești nenorociți au fost omorâți în acel prăpăd.

Mamă fără Dumnezeu. Fata Vasilica Nedelea Neguț din celula Sfințești a născut acum o copilăș sănătos. Și cum copilășul era născut din o drogă cu păcat, fata s'a gândit să se scape de el. Într'o zi l'a otrăvit cu sodă caustică și după aceea a murit, i-a scos stomacul și limba ca să nu se vadă pricina din care a murit. Păgâneasca faptă a fost descoperită și mama fără Dumnezeu și credință își va lua pedespa de care este vrednică.

† Siviă prof. Seiceanu n. Bărbănt, soția colaboratorului nostru, a dlui profesor Teodor Seiceanu, a adormit în Domnul după scurte și grele suferințe, suportate cu creștinească resemnare, împărășită fiind cu Sf. Taine ale mirăbunilor, Joi în 9 Iulie la orele 7 d. m., în al 32-lea an al vieții și după 3 ani de fericită căsătorie. În mormântarea i-s'a făcut Duminecă în 12 Iulie, orele 3 d. m., în cimitirul gr.-cat. din Sâncel, stujind Păr. director al acestei gazete și mai mulți preoți. O depâng, pe lângă soțul de pe câmpul de luptă, doi copii, mama, sora și mai multe rudeni. În veci pomenirea ei!

Cununie. În ziua de 28 Ianie a. c. a avut loc în capela română unită din Vașcă (Bihor), cununia dlui învățător Emanuel Onac, refugiat din Tășnad (Sălaj), cu do. Alexandrina Micula din Vașcău. Nași au fost dna și d-l dr. Mihail Drăghiciu, avocat, primarul Vașcăului. — Felicitările noastre!

Mulțumită publică. Curatorul bisericii gr. cat. din Călvășar și pe calea aceasta aduc, mulțumită dlui Inginer Dionisie Surdu din Cernăuți, care a binevoit să doneze pentru biserica nouă ce se clădește în această parohie, suma de 100.000 Lei, adică una sută mie Lei. Bunul Dumnezeu să-i răsplătească pentru această faptă frumoasă ce a făcut pentru mai marea mântuire alui Dumnezeu. Călvășar la 7 Iulie 1946. Curatorul bisericii esc 65 (1-1)

Ulei din porumb

În Bulgaria s'a înființat o fabrică, în care se desghioacă colțisorii boabelor de porumb, din cari se pregătește un ulei foarte bun de mâncat. În general din porumb se câștigă 81 la sută malsiu curat, 12 la sută firisoare cari incolțesc, 5 la sută tărâțe și 2 la sută alte materii.

Din 100 kgr. de colțisori se poate stoarce 20—25 kgr. ulei. Acest ulei este ușor și e foarte hrănitor. Rămășițele dela fabrică, carea uleiului dau un nutreț minunat pentru vite.

În scurtă vreme, în Bulgaria se vor înființa mai multe fabrici de felul acesta.

Nu este Român Unit, care nu citește „Unirea” și „Unirea Poporului”!!!